

NAGYBÖJT II. VASÁRNAPJA**A év**

1– 4 oldal

Olv.: Ter 12,1-4a.– 2Tim 1,8b-10 – Mt 17,1-9

Urunk színeváltozása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket! Nagyböjt II. vasárnapja van. Elmúlt vasárnap a nagyböjt üzenetét hirdettük meg. Nagyböjt üzenete a rendteremtés az életünkben, rendteremtés emberi kapcsolatainkban, rendteremtés az emberi világban. Miért van erre szükség? Az ember földűlta a rendet, Istennel való kapcsolatát, az emberekkel való kapcsolatát. Rendetlenséget okozni nem nehéz, rendet teremteni annál inkább. Jézus a mai vasárnapon sajátos üzenettel áll elénk: Hív bennünket, hogy tartsunk Vele! Csak egyről nem szabad megfeledkezni:

***Jézus a megváltó, a rendteremtő, az új világ készítője
a Golgotára tart!
Úgy tűnik, rendet teremteni más úton nem lehet!***

***A mai vasárnapon szegődjünk Jézus nyomába, figyeljünk hívó szavára,
hogy segítségével teremtsünk rendet magunkban és ebben a világban!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Bármennyire nehéz is rendet teremteni magunkban, a világ rendje ennek a függvénye, olyan a világ, amilyenek mi vagyunk. A világ rendje azon múlik, hogy magunk körül milyen rendet tudunk teremteni. Próbáljunk kicsit jobban figyelni Jézusra! A nagyböjti időszak arról szól, hogy Jézusnak milyen sokba került a világ rendjét helyreállítania és tanításával, saját példájával olyan irányt mutatnia, amely az ember útja lehet.

***Nincs más út!
Egyedül a jézusi tanítás téríti magához az embert
és vezet egymáshoz bennünket!***

Múlt vasárnap, nagyböjt első vasárnapján a kísértő az ember alapvágyaival állt elő és Jézust arra akarta rávenni, legyen az ember vágyainak kiszolgálója, legyen életében mindennél fontosabb a megélhetése, legyen mindennél fontosabb számára a karrierje, legyen mindennél fontosabb számára a hatalom. Múlt vasárnap végigelméltük ezt a kísértő találkozást.

***Jézus elutasítja a sátánt,
mert ő az ember javát akarja!***

Ha szabadjára engedjük ezeket a vágyainkat, akkor fölfordítják az ember belső világát és a világ rendjét. Jézus ezt a helyes megoldást választotta: Isten akaratát tette meg az egyetlen igazodási pontnak. Nem véletlenül, mert az Isten szenvedélyes szeretettel szeret minket! Isten azt akarja, hogy mi éljünk ebből az ajándékból! Erről oly sokszor szóltam az elmúlt évek során. Az embernek arra az egyetlen ajándékra van mindenekelőtt szüksége, hogy szeressék!

E nélkül nem lehet élni! Nem vagyunk képesek megbarátkozni még önmagunkkal sem, ha nem jelenik meg életünkben ez a bátorítás! Isten így gondolta el az ember életét! Jézus azért igazodik az Isten akaratához, hogy minket rávegyen arra, hogy mi is az Isten akaratához forduljunk, akitől megtanulhatjuk, mit jelent az, hogy szeressük egymást!

A mai vasárnap egy lépéssel tovább segít bennünket, mert a megoldás nem az, amivel a kísértő állt elő! Amikor világtörténelmileg nézzük a Messiás megjelenését, akkor a ravasz kísértő azt ismétli Jézusnak, ami mindegyikünk szívében nap mint nap megszületik. A rendteremtés abban áll, hogy ez tévedés, ekkora szerepet adni annak, hogy mit eszik az ember? Mire jut e világ lépcsőfokain előbbre az ember? A hatalommal még inkább óvatosnak kell lenni, akinek hatalma van, annak a felelőssége igen nagy.

***A megoldás a mai vasárnap üzenete szerint:
- egyszerűen fogalmazom meg -
Szenvedéses megváltás!***

Nem lehet becsapni magunkat sem, egymást sem, a világot sem, bár megpróbáljuk. Jézus – ahogy mondtam a szentmise bevezetőjében – hív bennünket! Jézus nem véletlenül tart a Golgotára! Mindegyikünk útja ez! A mindennapjaink fölfelé kapaszkodást jelentenek a szó jó értelmében. A rend, a megújulás, a világ megváltottsága abban áll, hogy az ember rájön arra, hogy a szenvedés, az áldozat az egyetlen rendet teremtő. Nem megy másképp!

Elrontottuk a kezdeteknél. A következő lépés, vállaljuk-e azt, hogy ki tudjuk mondani egymásnak, amit az Isten elvár tőlünk, de mindenki tudja, hogy ez szenvedéssel jár. Valakivel összetartozni, valakivel megosztani az életet, az megpróbáltatás, dráma, egyesek szerint kaland. Az ember legnagyobb kalandja a sötétségből kifelé vezető út! Ez, ez igazi kaland!

***A mai vasárnap üzenetét halljuk:
Szenvedéses megváltás!
Nincs más út!***

Magunkra kell venni minden emberi kapcsolatunkban a szenvedést, mert áldozatok nélkül nem tudunk összetartozni. Sőt, ebben a megújulásban valójában az áldozatokra és a szenvedésekre kell igent mondani! Az egymással való összetartozásunkat nagy áldozatokkal, nagy lemondásokkal szeretnénk megpecsételni, mert csak így tudjuk kifejezni, milyen fontos számunkra a másik ember! Ez minden emberi kapcsolatunkban különbözőképpen jelentkezik.

Másképpen jelentkezik a házastársak életében, a család tagjainak az életében, munkatársi viszonyokban, a rend másképp nem állítható helyre. El kell fogadni, hogy az egyetlen igazi út a másik emberhez, az egyetlen igazi kapcsolat a másik emberrel ez a szemlélet: érted! Az ember bizonyos értelemben önmagával fizet, különben becsapjuk egymást!

Nem véletlen, hogy Jézus azt mondja: Szeressétek egymást, ahogy Én szerettelek titeket!
Jézus azt tanítja, hogy szeret bennünket önmagánál jobban! Itt a fokmérő!
Önmagunknál jobban! Ez az új, igazi Isten akarata szerinti világ új mozgatója! Ha erre tudunk bólintani, akkor azon gondolkodhatunk: keresztény életünknek mi az útmutatója?

***A mai vasárnap az Úr színeváltozásával kapcsolatosan
a legfontosabb lépéseket állítja eléink!***

Az első és legfontosabb lépés: Jézus megszólít bennünket és kiválaszt! Hármat választott ki. Az emberek közül Jézus kiválaszt. A keresztény ember élete ebben áll: Választott, az Úrhoz tartozó! Hétfőn ünnepeljük Istenes Szent János emlékezetét! Azt mondta róla a püspök úr, hogy istenes, vagyis Jézushoz kötötte az életét. Erről van szó.

Jézus minket kiválaszt és azt várja tőlünk, hogy hozzá kössük az életünket. A választottság nagy felelősség, mert valamit rábíznak arra, akit kiemelnek az emberi közösségből. A keresztény ember, ha igazán komolyan gondolja a hitét, a megkereszteltségét, akkor ez azt jelenti, ez az első: hozzá tartozom. Nem azt jelenti, hogy mindig megfelelek az Úr elvárásának, hogy mindig olyan tudok lenni, amilyennek az Isten szeretne látni engem.

***A kapcsolatot fönntartom minden körülmények között,
mert Hozzá tartozom!***

A második lépés: A mi keresztény életünk rendjében: a világból hív el bennünket Jézus. A világ soha se fog bennünket megérteni! Aki igazán keresztény életet akar élni, annak tudnia kell, hogy mi a világban élünk, de nem a világnak élünk, mert a világ sodor. A világ e világi célokat állít az ember elé. Ezeket nem kell lesöpörni, de ezek soha se előzhetik meg azt, hogy ebből a világból hívott el Jézus. Ennek az elhivatottságnak ez a nagy igazsága:

***Hozzám tartozol!
Valakihez tartozni, e nélkül nem lehet élni!
Ez a keresztény életrend második lépése!***

A harmadik lépés: Legyek Jézussal. Valakivel lenni csak szeretetben lehet! Ha nem a szeretet határozza meg a Vele létet, akkor jó esetben egymás mellett élünk, nem egymással és nem egymásért. Vele, vele a másik emberrel és mindenkivel valamilyen szinten. Tegnap bíboros úr fölszentelte a minisztériumban az új kápolnát, az üldözött keresztények ügyét fölkaroló nagy minisztériumi egységben. Voltak ázsiaiak is ezen az ünnepségen.

Igen, velük, értük, mert erről szól az emberi élet, de mindennek előtt azokkal, akikkel egy családba tartozunk. Mindenki gondját-baját észreveszem, legfeljebb nem tudok mindenkinek segíteni. Hogy is lehetne? Elég, ha összetartozom valakikkel. Más a testvériség és más a felebarátiság. Micsoda különbség van a kettő között. Ezért szenvedek sokat, amikor csak a szolidaritást emlegetik. Mindenkivel szolidárisnak kell lenni, de a testvéreimmel ez nem elég!

Ez a harmadik lépés: Jézussal!

A negyedik lépés: - Amit legsajátosabban mutat meg a mai jelenés. - Az Isten megmutatja nekünk a másik arcát, az Ő fényes arcát ebben a világban, amely világban Jézus is szenved, a fényes Istenarcot, vér-fájdalom pedig. Istennek mennyországi arca is van, nekünk erre van szükségünk, ezekre a pillanatokra. Nagyon fontos életünkben a pillanat, azok a pillanatok, amikor fénylik az Isten arca, mert ezek adnak reményt. Egymás arcában Isten arcát keressük!

Milyen pillanatok azok, amikor egymás arcában megvillan az Isten arca! Micsoda más kapcsolat egymással ebben a mélységben. Ne fürkésszük soha egymás arcát, csak vegyük észre a fényes pillanokat, mert különben nem tudjuk kibírni a hétköznapiakat. Gondoljunk arra a fekete asszonyra, aki Kenyában azt mondta a többiek képviselőjének: Mi nem azért jövünk vasárnap szentmisére, mert parancs. Azért jövünk vasárnap ünnepelni, hogy kibírjuk a hétköznapiakat. Erről van szó.

A legutolsó, az ötödik nagyon fontos lépés: Jézus lehozza az apostolokat a hegyről, mert az ember élete nem a fénylő pillanatok világa. Az ember élete a mindennapok világa: a szeretet útja, ahol áldozat van, szenvedés van. Ne felejtjük el: irtózunk ettől, hogy szenvedés. Gondoljunk arra, hogy Jézus azért szenved, azért vállalja magára a megváltás szenvedéses művét, mert másképp nem lehet megváltani egymást. Egymásért szenvedünk!

Egymás életét ezáltal tesszük rendbe – elsősorban a magunkét – hogy tudunk egymásért szenvedni! Érdemesnek tartjuk a másik embert arra, hogy érte szenvedjünk! Ezért Jézus szenvedésével és halálával váltotta meg a világot! Nem volt más lépés már, ez az utolsó! Ez a keresztyén ember életének a meghatározója ebben a rendetlen világban, amelyben földúltuk a belső békénket, az istenkapcsolatunkat, a kapcsolatot egymással, a világ rendjét.

***Eljutni odáig: érdemes szenvedni,
mert ez az utolsó lehetőség a kezünkben!***

A világ érdemes arra, hogy érte szenvedjünk! Az ember érdemes arra, hogy érte szenvedjünk, mert összetartozunk! Így gondolta el az Isten! Nincs más útja a rendnek, az új életnek, a megváltott életnek: a szenvedéses megváltás! Ügyeskedve, nagyokat mondván nem lehet megváltani a világot. A szenvedés az a lépés, amely értelmet ad minden kapcsolatunknak, mert érdemes rá - mindenek ellenére – az ember!

***Isten segítsen bennünket!
Ha már ennyire elrontottuk a dolgokat,
ha már Jézus ezt az utat járta végig, mint megmentő,
akkor nehogy azt higgyük,
hogy mi ki tudunk találni valami jobbat!
Igazodjunk!***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Múlt vasárnap is mondtam, holnap, hétfőn nagy ünnepet tartanunk, erről a mindennapokban alig hallunk. Ne felejtjük el, az intézményesített gyógyító kultúrát az Irgalmasok terjesztették el a világban, Magyarországon egyértelműen! Addig nem létezett ez a gyógyító kórházi rendszer. Ha másért nem, ezért is minden okunk meg van az ünneplésre!

Van mit mondani Istenes Szent Jánosról, mert ez a keresztyén testvériség programja, ezt a kórházi gyógyító rendszert a hívő emberek állították föl Istenes Szent János kezdeményezésével. Ez nem azt jelenti, hogy csak a hívő emberekért vannak az Irgalmas Rendi intézmények, mindenkiért vannak. Illik tudni a kezdeteket és belőle táplálkozni. Nagyon fontos, hogy Magyarországon is ez a gyógyító kultúra jelen legyen!

Ebből a gyógyító kultúrából nagyon sok jelen van nemcsak az Irgalmas Rendi kórházakban, hanem más kórházakban is. Gyógyítani csak olyan emberek tudnak, akiknek fontos a másik ember élete. ***Holnap este 1/2 6 órakor lesz itt a kápolnában az ünneplésünk, délelőtt a másik intézményünkben!***

***Szeretettel hívok mindenkit,
legyünk részesei ennek az ünnepnek! Legyünk tanúságtevői!***